

И като стигнахъ на върхътъ на единъ стръменъ хълмъ, съгледахъ че ся намървамъ на островъ, и не виждамъ други суши освѣнъ камари нѣкои много удалечени, и двѣ островчета, що бѣхъ до двѣ мили нѣщо далечь къмъ западъ. Ахъ, каква тѣга мя обзе тогазъ! на какво всесъвършено уединеніе бяхъ осъденъ, понеже островътъ ми ся виждаше съвсѣмъ ненаселенъ и пусъ, живаше само на дивы звѣрове, ако и да не бѣхъ видѣлъ още никакъвъ звѣръ. Съгледахъ обаче много птици каквито не бѣхъ виждалъ до сега, и убихъ единъ много голѣмъ, които бѣше нацижла на единъ клонъ на дърво край единъ честъ горж голѣмъ. Сгрувавши ся навсеги че това бѣше първо грымуваніе що ся чу на тойзи островъ отъ създаніе мира, защото ся чу слѣдъ грымуваніето единъ разбѣрканъ шумъ отъ искряваніе вкуцъ и испищаваніе, които издахъ безбройното множество на птицытъ по островътъ. А онай птица, които бѣхъ убилъ, бѣше отъ видътъ на ястребътъ, карагуй на който месото не ставаше за нищо.

Като ся завършихъ отъ ловътъ си занимавахъ ся до всичътъ да стовари корабътъ